

NS uudistebulletään

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1098

30.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Teine revolutsioon I köide: Usk ja võitlus

11. osa

Praegu on olemas "kooskõlastatud tegevus", mis sisuliselt üritas midagi sarnast ja mõned süsteemipoliitikud unistasid selle ümberkujundamisest mingiks majandusnõukoguks, millel võiks olla tegelik otsustusõigus (see oleks tõepoolest lähedane korporatiivsetele ideedele, kuid nagu kogemus näitab, ei saa sellised mehhanismid demokraatlikus süsteemis kunagi toimida). Alates üleskutsest ühisele ülesehitusele, Ehrhardi "moodustatud ühiskonnast", Schilleri "kooskõlastatud tegevusest", Brandti "sotsiaalsest partnerlusest" ("Me tahame olla heade naabrite rahvas, nii sisemiselt kui ka väliselt") kuni plaanideni majandusnõukogust, mis võiks kooskõlastatud tegevusest välja kasvada kui mingi majandusparlament (korporatsioon?), läbib mälestus kunagi eksisteerinud ja jõhkralt purustatud Volksgemeinschaftist kogu sõjajärgset perioodi.

Kuid neil katsetel puudub idealistlik taust ja seega ka veenmis- ja läbilöögivõime. (Kui suure rõõmuga tervitati Volksgemeinschaft'i koidikut 30. jaanuaril 1933 ja kui palju mõnitust valati välja vaese Ludwig Ehrhardi ja tema moodustatud ühiskonna üle, mille põhiidee polnudki nii halb).

Kuid seal, kus üleskutse kogukonnateadlikkusele on kohati ikka veel edukas, näiteks tööliklassi osade seas, ei ole see toonud kaasa rohkem vabadust ja õiglust, nagu kunagi, vaid ekspluateerimist ja töötajate huvide eiramist. Liberaalne

kapitalistlik süsteem ei ole võimeline esindama töölise huve, seepärast on natsionaalsotsialistliku liikumise ülesanne harida saksa töölisi selle kohta, kuidas demokraadid mineviku mõisteid vääralt kasutavad.

Me peame võtma oma missiooni tööliste erakonnana tõsiselt, sest tööliklass on põhimõtteliselt ainus terve kiht selles riigis, ajal, mil intellektuaalid austavad meie vaimuelu lagunemist ja kodanlus kas vaatab arg ja abitult pealt või on juba ammu vajunud unistuste maailma keerisesse. Meie peame pöörduma lihtsa töölise, korrumppeerumata, ausa ja töökas Saksa kodaniku poole. Natsionaalsotsialistlik liikumine ei tohi lasta end tööliste õigustatud huvide ja nõudmiste osas kellelgi üle trumbata, ja kindlasti mitte reeturlikel marksistidel, kes tahavad ainult asendada ühe orjuse teise orjusega.

Nimetage seda klassivõitluseks, kui soovite: **Natsionaalsotsialistid kuuluvad Saksa tööliikumise, mitte kodanliku klassiriigi traditsiooni!**

Sotsialistlikul kogukonnal, Saksa Volksstaatil, ei ole midagi ühist liberaal-kapitalistliku süsteemiga. Kuid ainult selles saab kaotada klasside ja kihtide vahelised vastuolud, saab areneda rahvakogukond. Siis kaovad silmakirjalikkus ja materialism ning rahvamajandus taastub. See ei tohi jätkuda nii, et tootmine ei toimu enam vajaduste rahuldamiseks, vaid et vajadusi tekitatakse kunstlikult, et tootmine jätkuks. See soovide ja isude ülespeksmine, see vajaduste kunstlik äratamine on saanud ohjeldamatu materialismi parimaks vahendiks! See maksab kibedat kättemaksu, kui inimesed peavad tagasi maa peale tulema!

Ühiskond, mis ei saa enam loota oma kodanike ideaalsele nõusolekule, vaid elab ainult tänu pidevale pöördumisele materialismi, st inimese kõige madalamate instinktide - kadedus, ahnus, edevus ja mugavus - poole, peab hukkuma! Loomulikult ei kehti see kõik ainult Lääne-Saksamaa kohta; põhimõtteliselt leiame korrupsiooni ja mittemidagiütleva pimeduse, silmakirjalikkuse ja materialismi tunnused igas liberaal-kapitalistlikus riigis. Ainult teistes rahvastes on selle õnnetu riigivormi tagajärjed mõnevõrra leevendatud loomulikult tekkinud rahvustunde tõttu, mis on orgaaniline kaitsevallid kunstliku dekadentsi vastu.

Ärme laseme end petta:

Kindlasti on Saksamaa Liitvabariik siseriiklikult stabiilsem kui meie naaberriigid. Kui demokraatliku idee, kui üldse saab sellisest ideest rääkida, suutmatus tulla toime oleviku ja tuleviku probleemidega on siin vähem ilmne kui seal, siis on see rahvussotsialistliku kogukonna idee hilisem tagajärg. Kuid teised rahvad on suutnud oma hinge paremini säilitada kui meie, sakslased. Nad on sageli tervemad - füüsiliselt, vaimselt ja vaimselt. See on tingitud meie orjanduslikust sõltuvusest USAst ja süsteemi kasusaajate fanaatilisest soovist kohaneda täielikult Ameerika

"eluviisiga". Saksamaa on kaotanud oma hinge: **keel, kultuur, muusika, kombed ja elustiil on peaaegu täielikult ameerikastunud.**

Süsteem rõõmustab noorte üle, kes "näriavad" oma "närimiskummi", kes leiavad, et on "IN" kanda pikki juukseid ja suitsetada oma "joint'i", kuulates samal ajal popmuusikat. Teine, rahvuslik noorus, peaks seevastu demokraatide (natside - jubin!) arvates olema lukus.

Sest nad on tõesti olemas, need teised, suuresti tundmatud noored. Pärast vanemat põlvkonda, kelle jaoks kõik ideaalid ja lootused purunesid kokkuvarisemisega, ja pärast varemete põlvkonda, kes instinktiivselt süüdistas sõja ja kaotuse viletsuses langevat natsionaalsotsialismi - mõlemad olid vastuvõtlikud võitjate ümberkasvatusele; mõlemad nautisid ilma suurema mõtlemiseta uut rikkust ja ei tundnud demokraatliku riigimõtte sisemist ebatõelisust - nüüd kasvab üles noor põlvkond, kes ei usu enam kõike seda, mida muutumatu vaenlase propaganda umbes neljakümne aasta jooksul valjuhäälselt kuulutas, kes otsib kaasaegset ajaloolist tõde ja avastab seejuures uuesti natsionaalsotsialismi.

Noorus on alati idealistlik ja ta on aus oma armastuses ja vihkamises!

Noorus on seega ka loomulik vastuolu liberaalsele-kapitalistlikule süsteemile!

Saksa vabadusliikumine on seega Saksa noorte liikumine ja meie rahva tulevik. Riiki ei saa juhtida enamuse otsustega. Probleemid on liiga keerulised. Kuidas saab keskmine kodanik, kui ta võtab oma vastutust valijana tõsiselt (ja kui paljud seda üldse teevad?), määrata näiteks majandus- ja rahanduspoliitika kurssi? Ja see on ainult üks valdkond - teised küsimused ei ole sugugi lihtsamad. Samuti ei tohiks riiki valitseda mehed, kes on omakorda valitud enamushääletusega.

Me elame lõpuaegadel ja see on ellujäämise küsimus. Sellises olukorras vajame kõige võimekamaid, parimaid tipus ja mitte riiki, mida rahvusvahelise õiguse ekspert professor dr Fritz Münch kirjeldab järgmiselt:

"Me elame riigis, kus poliitiline sõna- ja väljendusvabadus on põhiõigus ja kus iga poolik ajakirjanik ja kirjamees, iga kommerts-koomik ja pornograaf, iga idioot ja siga, iga loll ja pühak räägib poliitikat."

Üksikisiku kaasotsustamine on võimalik ainult kõige kitsamas eluvaldkonnas - kogukond, töökoht jne. Siin oleme demokraatlikumad kui demokraadid, sest kaasvastutuse kandmine on siin tükki vabadust ja seega sotsialistliku kogukonna tuum. Ka üksikisikud saavad partei harude kaudu osa oma rahva poliitilisest saatusest. Kuid konkreetsed üksikotsused halduse, majanduse ja poliitika valdkonnas kuuluvad ekspertide kätte. Kui sellest ei peeta kinni, on tulemuseks kas kaos

või läheb valitsemine üle anonüümsetele võimudele ja rühmadele taustal, samal ajal kui läikiv fassaad iga nelja aasta tagant ümber värvitakse. **Rahvas ei saa valitseda, seda saab valitseda ainult rahva jaoks!**

"Enamus? Mis on enamus? Enamus on jama! Mõistus on alati olnud ainult vähesel. Peaks kaaluma hääli, mitte lugema neid. Riik peab hukkuma, varakult või hilja, kus enamus võidab ja teadmatus otsustab." - Friedrich v. Schiller

"Demokraatia on statistikal põhinev ebausk!" - Jorge Luis Borges

VÕITLUS MARKSISMI VASTU

Koos liberalistliku ideega oli marksism Teise maailmasõja maailmajaloolise vastasseisu võitja. Ka see põhineb materialismil, kuid erinevalt demokraatiast ei ole selle teine tugisammas mitte silmakirjalikkus, vaid vägivald. Vaimselt tuleb marksismi kindlasti tõsisemalt võtta kui demokraatiat, mis on marksistliku väljakutse ees sama abitu kui natsionaalsotsialistliku idee ees. Bonni tohutu informaatori- ja politseiaparaadi peremehed ei mõista, et ideele ei saa vastata ainult vägivallaga - sellele tuleb vastu seada parem idee.

Minu kindel veendumus on, et Saksa rahval on ainult üks valik - valik vasaku ja parema, marksismi- ja natsionaalsotsialismi, sunniviisilise riigi ja rahvusriigi vahel. Selle kohta rahva valgustamine on Saksa vabadusliikumise ülesanne, mistõttu see nõuab NSDAP-i eksisteerimise lubamist. Ilma natsionaalsotsialistliku liikumiseta valitseb Saksamaal, nagu ka teistes valgetes riikides, kommunism. Väga paljud inimesed selles riigis tunnevad seda ja neil on õigus, kui nad küsivad endalt: "Kommunistlik partei on lubatud - miks on NSDAP keelatud?".

Vastuse andis dr Goebbels ühes Kampfzeiti kõnes, kui ta täpsustas :

"Bolševism on kindlasti demokraatia ebaseaduslik poeg. Ta häbeneb seda aegajalt, kuid meie Euroopa elu kriitilistel tundidel murrab demokraatia emane tunne alati uuesti läbi ... Ja siis seisavad mõlemad jälle rindel, ühinenud enne ainult tõukes autoritaarse, natsionalistliku riigijatuse vastu, mida nad õigesti hindavad ja on tunnistanud oma kõige ägedama ja ohtlikuma vastase suhtes."

Seepärast ei võta natsionaalsotsialistlik liikumine kriitikavabalt omaks kodanlikku antikommunismi. Meie loosung jääb muutumatuks: **Ei kapitalismi ega kommunismi!**

Meie ülesanne ei ole kaitsta suurärimeeste rahakotte revolutsioonilise tõusu vastu, vaid meie kohus on kaitsta meie rahvamassi materialistliku diktatuuri ja hoolimatu

ekspluateerimise eest, ükskõik millist maski vastane ka ei kannaks - sest see on alati sama materialistlik kontseptsioon, mis tormab inimväärikuse, vabaduse, sotsiaalse õigluse ja idealistliku ettenägelikkuse vastu. Seega võitleme demokraatia suures osas, mille töö- ja vaevata sissetulek on võimalik ainult lihtrahva arvelt, kommunistliku funktsionääri vastu, kes ajab töölisi nagu orje aina uutesse, palgata lisavoorudesse. Marksistlikus oponentis aga, kes pseudorevolutsiooniliste fraasidega ainult sakslasi sakslaste vastu seab, võitleme me kapitalistide vastu, kelle antisotsiaalne käitumine tegi marksismi üldse võimalikuks. Kuid me seisame alati materialismi vastu, mis näeb inimeses ainult ekspluateerimise objekti - kas väikest hammasratast ebainimliku masina rattas, hingetut tarbimisrobotit või sinist sipelgat, tööorja. Me ei taha elada ei kuldse ega punase internatsionaali all - me tahame olla vabad!

Marksism on meie jaoks oluline kahel viisil, esiteks kui dogmaatiline ideoloogia ja teiseks kui valitsemisüsteem, mille haardes on märkimisväärne osa maailma elanikkonnast - sealhulgas kaks suurt ja võimsat riiki: Venemaa ja Hiina.

Marksism on vastuprojekt liberaalsele kapitalistlikule süsteemile, mis on paeluv oma loogilises sidususes. See on tohutu, hoolikalt kavandatud mõtteharu, mille ideoloogiline jäikus ja dogmaatiline omapära väidavad, et nad on lahti mõtestanud ajaloo kulgemise ja töötanud välja eksimatult õige analüüsi mineviku, oleviku ja tuleviku kohta. Marksistliku filosoofia üksikasjalikku kriitikat on mõttetu esitada. Seda ideoloogiat ei mõista selle üksikasju uurides - arutluskäik on liiga loogiline ja kapitalismi vastuolude analüüsi osalist õigsust me üldse ei vaidlusta -, vaid tuleb uurida põhialuseid. Siin aga selgub, et juba Marxi põhieeldused on valed ja et seetõttu on kogu marksism - ideede ajaloo seisukohalt vaadatuna - suurejooneline väärarusaam, mõttetu intellektuaalne jõupingutus, justkui matemaatika, mis põhineb põhieeldusel, et kaks korda kaks on viis!

Karl Marxi ideoloogia tuumiklause, mis osutub mitte ainult siin materialismi tõeliseks lapseks, on: "**Olemine määrab teadvuse**". See tähendab:

Inimene areneb füüsiliselt ja vaimselt üksnes vastavalt oma elu materiaalsetele asjaoludele. Kõik muu - religioon, haridus, rahvus, pärilikkus, rass jne - on ainult kunstlik "pealisehitis". - on ainult kunstlik "pealisehitis", illusioon, mis varjutab proletariaadi vaate tema klassihuvidele - ja see on tema ainus mure. Harva on inimese olemust nii valesti hinnatud kui siin Karl Marxi poolt - mis on seletatav ainult tema juudi päritoluga -, sest see filosoofiline põhieeldus on juba tuum tulevase ebainimlikkuse jaoks, mida katse seda realiseerida peaks paratamatult kaasa tooma. Ainult juut võib nii palju panna intellekti, külma teooriat, üle inimese olemuse, ainult ta võib eitada tundemaailma ja maailmavaate väärtusi ja fakte ning kujutada inimest ainult kui instrumenti, kui keemilist elementi ühiskondliku ümberkujundamise protsessis.

Marksism on üksainus sõjakuulutus meie kontinendi õhtumaise, idealistliku traditsiooni vastu ja iseloomulik on, et marksism, vastupidiselt omaenda loogikale ja ettenägelikkusele, sai tegelikult kanda kinnitust vaid Aasias, kus inimest on alati peetud kollektiivselt alaväärseks, ja vähearenenud rahvaste seas, kuid mitte valge maailma suurriikides, millele Marx tegelikult oma lootused seadis. Siin ilmneb meie liikumise esimene ja otsustav vastuolu marksismiga. Mitte miski selle enam kui saja-aastase ajaloo jooksul ei ole marxismi kui ideoloogiat nii palju kõigutanud kui natsionaalsotsialismi ilmumine!

Natsionaalsotsialism on elav tõestus materialistliku inimvaate vastu, on tahte võidukäik sunduse üle, vaimu võitmine materia üle. Me teame:

"Teadvus määrab olemise!" Inimene on oma geneetiliste omaduste piires see, mida ta tahab olla.

Füüsilisest isikust talupoeg, ametnik, väikekaupmees ei liitu proletariaadiga, sest kapitalism hävitab tema majandusliku eksistentsi. Tööline, kes armastab oma isamaad ja ei näe end maailma proletariaadi osana, on marxismi jaoks kadunud, ükskõik, kuidas see tema klassipositsiooni määratleb. Ja kui marksism ootab päästet tootmisvahendite sotsialiseerimisest, siis natsionaalsotsialism sotsialiseerib inimese, saavutab võimu masside vaimu ja kujutlusvõime üle: **Ideaal võidab materiaalse üle!** Täna ei ole see teisiti:

Protsentuaalselt on Saksa vabadusliikumise ridades kindlasti rohkem õpipoisse, töölisi ja ka töötuid Volksgenossene kui "töölisklassi avangardis", kommunistlikus parteis, mis - jällegi vastupidiselt omaenda loogikale - meelitab mõistlikult rohkem rahulolematuid kodanikke kui saksa töölisi. Me ei räägi töölisliikumisest, me oleme töölisliikumine. See eristab meid ka kommunistlikest rühmitustest.

Teine marksismi põhimõte on:

"Ajalugu on klassivõitluse ajalugu." Marxistliku teooria kohaselt seisavad kapitalismi ajastul vastamisi kaks klassi - kapitalistid, kes omavad tootmisvahendeid ja ekspuuteerivad töölisi, ja proletaarlased, kellel ei ole midagi muud kui oma tööjõud, mille nad peavad elamiseks kapitalistidele müüma. Kapitalismi paratamatu areng viib selleni, et üha rohkem ja rohkem tootlikku rikkust koguneb üha vähemate kapitalistide juures, samal ajal kui keskklass ja väikesed füüsilisest isikust ettevõtjad vajuvad kapitalismi vastuolude ja kriiside kaudu proletariaati, mis sel moel muutub üha tugevamaks ja tugevamaks. Ekspuuteerimine ja rõhumine, mis mõjutab kõiki, loob ühise klassiteadvuse (Olemine määrab teadvuse), süsteemi kukutab lõpuks töölisklass ja võtab juhtrolli teel kommunistliku ühiskonna poole. Väga lühidalt kokku võttes on see umbes

selline areng, nagu Karl Marx seda algselt ette kujutas. Kõik teavad, et midagi sellest ei ole teoks saanud:

Kapitalism osutus osavamaks ja kohanemisvõimelisemaks, kui keegi oleks võinud tol ajal arvata, arvestades tööstusrevolutsiooni kohutavaid viletsusi. Marksism ei võitnud üldse mitte kõrgelt arenenud tööstusriikides, kus oli tugev ja enesekindel tööjõud, vaid arengumaades, nagu tsaari-Venemaa ja Hiina Vabariik. Ametnikest, palgatöötajatest ja väikestest füüsilisest isikust ettevõtjatest moodustatud keskklass, kelle olemasolu on liberaal-kapitalistlikus süsteemis pidevalt ohus, kuid kes siiski ei tunne vajadust end proletariaadi hulka arvata (teadvus määrab olemuse) ja kes seetõttu otsib kriisi ajal alati kolmandat teed kapitalismi ja kommunismi vahel.

Kindlasti on marksismil õigus, kui ta räägib klassivõitlusest, eksploateerimisest ja kapitalismi paratamatutest kriisidest, kuid on kärbitud, dogmaatiline maailmavaade omistada kõik see proletariaadi ja kapitalistide vahelisele klassivõitlusele. Sotsiaalne tegelikkus on keerulisem:

Liberaal-kapitalistlikus süsteemis on inimesed killustunud lugematuteks rühmadeks, erakondadeks, individuaalseteks ja assotsiatsioonilisteks huvideks, kihtideks, klassideks ja kutseühendusteks, ideoloogiateks ja arvamusi - kõik võitlevad üksteise vastu. Ei ole olemas ühtset proletariaati, millel oleks ühised klassihuvid:

Oskustööline põlgab lihttöölisi, käsitöömeister peab end teistest paremaks, töötaja on uhke oma ameti üle, vaatab alla lihttöölistele ja peab end ettevõtte selgrooks, juhtivtöötaja tunneb end ettevõtjale lähemal kui teistele palgatöötajatele.

Kõikjal näeme, et individuaalsed huvid on tööl. Mitte miski ei oleks parem, kui proletariaadi - olematu - nimel haaraks võimu selle isehakanud avangard, kommunistlik partei. Rahvas oleks sunnitud välismaailmale teesklima, et ta on nüüd "töölisklass", kuid tegelikult tunneb ta end vaid rõhutatud rahvana eksitava funktsionääride võimu all. See on põhjus, miks Adolf Hitler rääkis, et natsionaalsotsialism peab "sotsialiseerima inimese, mitte tootmisvahendid".

Inimesed peavad olema veendunud, et on asju, mis neid kõiki ühendavad, ja et see, mis neid ühendab, on tugevam kui see, mis neid lahutab. Nad peavad õppima end kogukonnana tundma, siis on nad ka ise kogukond. Rahvussotsialismi ülesanne on tagada sotsiaalne õiglus, austada kõiki võrdselt - Volksgenossen ei ole omavahel võrdsed, kuid väärivad samasugust austust, kui igaüks neist omal kohal teeb völkisch kogukonnale parimat - ja seega lasta taas tekkida Volksgemeinschaftil. Siis asendub klassivõitlus rahvussotsialistliku

rahvusriigi klassiharmonia, mida ei saa ja ei tohi peale sundida, vaid mis peab, nagu kord varemgi, tulenema rahvuskaaslaste veendumusest ja mis erineb praegusest liberaalse kapitalismi suhtelisest rahulikkusest nii palju kui tervendav uni erineb koomast. Marksismi viimane põhimõte, mis on meie jaoks selles kontekstis oluline, on "internatsionalism".

Marxistid ütlevad, et ühe riigi rõhutatud proletaarlastel on rohkem ühist mõne teise riigi rõhutatud proletaarlastega kui oma kodumaa kapitalistidega. Nagu arvata võis, eitab marksism seega rahvuse, rassi ja patriotismi ühiste sidemete olemasolu. Rahvas saab rahvuseks ainult tahte kaudu kuuluda kokku - aga kui see on olemas, siis on rahvus tugevam kui miski muu.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENGLIEDERUNG

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Prickšējais ziņojums
Intervija ar Molliju

Tevā daļa

the NEW ORDER
Number 179 (133) Printed 1975 April 20, 2013 (136)

The Fight Goes On !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR DANMARK! MOD BOLSCHEVISMEN!

Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Stürmer Picture Book
The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Beckmann
Hitler in Italy

English / German   Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDK

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!

